

kapitola 18

Proč vznikl git za čtrnáct dní?

Čtrnáct dní, které verzují svět

Jaro 2005: BitKeeper ruší jádru Linuxu bezplatnou licenci.
Linus přeruší práci a začne psát vlastní verzovací systém.

7. dubna padne první commit — a git už tehdy **sám sebe verzuje**.

Nevyhrál rychlostí prstů. Vyhrál, protože přesně věděl, co chce.

Dvě půlky pointy

- Za dva týdny to šlo jen proto, že **deset let předtím vědělo proč.**
- Bolest se správou jádra byla **zaplacené kurikulum.**
- Git nepřežil díky zakladateli — Linus ho záhy pustil z ruky.
- Přežil díky **patnácti letům** trpělivé péče Junia Hamana.

Git je stroj času, ne administrativa

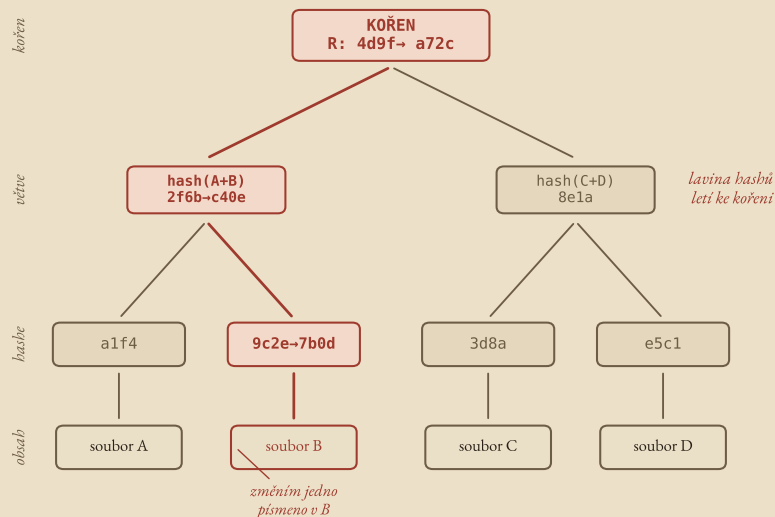
Commit je uložená pozice ve hře: snímek projektu, ke kterému se vždy vrátíš.

Do vzkazu piš **proč**, ne co — dopis budoucímu sobě.

Větev je paralelní vesmír na experiment. Nevyšlo? Zahodíš beze stopy.

Odvaha je levná, když existuje undo pro celé odpoledne.

Jeden hash jistí celou historii



Změň jediné písmeno — lavina hashů se valí od listu ke kořeni. Minulost nejde tiše přepsat.

Rituál: commit před „přepiš to celé“

Než pustíš agenta přepsat něco velkého, **udělej commit**. Vždycky.

Je to reflex, ne rozhodnutí — jako pás dřív, než nastartuješ.

Commit před experimentem je **Odyseovo lano** přeložené do jednoho příkazu.

„Jak bych poznal, že se pletu?„

Než pustíš agenta: udělal jsem commit? A kdyby to zkazil — ztratím odpoledne, nebo minutu?

Když je odpověď „minutu“, jsi přivázaný ke stěžni a smíš zkoušet divoké věci.